

A
BIHARI REF. EGYHÁZMEGYE

1925. ÉVI MÁRCIUS HÓ 2-ÁN
ORADEA-MARE-N TARTOTT

rendkívüli közgyűlésének

Jegyzőkönyve.

Kiadta:
AZ EGYHÁZMEGYE.

Cenzurat.

Oradea Mare—
Nyomatott Béres Károly könyvnyomdájában
1925.

Tárgysorozat.

1. Megalakulás.
2. Esperes-helyettes időszaki jelentése.
3. Szavazatbontó bizottság jelentése s ezzel kapcsolatban Tarnóczi Lajos megválasztott esperes eskütétele.
4. Lemondások egyházmegyei tisztségekről.
5. Nagyvárad-velencei lelkészi állás díjlevele.
6. A nagyvárad-i egyházközség presbyterei számának felemelése.
7. Németh Sándor jutalomkönyv-alapítvány alapító levelei a nagyvárad-i egyházközségtől.

Előadók: 1—4. sz. Vadai Béla, 5—7. sz. dr Sarkady Sándor.

**A bihari ref. egyházmegye 1925. évi március hó
2-ik napján Oradea-Mare-n tartott rendkívüli
közgyűlésének**

JEGYZŐKÖNYVE.

Jelen vannak: Előbb Könyves János h.-esperes,
majd Tarnóczi Lajos esperes és Tatár Zoltán világi
tanácsbíró elnöklete alatt:

Major Gyula, Tarnóczi Lajos, Szücs László, dr Bod-
nár Gábor lelkészi, Tatár Zoltán, Telegdi József világi
tanácsbírák;

Baka Béla, Vadai Béla lelkészi,
dr Sarkady Sándor világi jegyzők;

Konrád Géza e. m. közig. pénztárnok;

dr Czeglédy Miklós e. m. ügyész;

Varga Dezső tanárképviselő a nagyváradi tanítónő-
képző intézet részéről;

Várkonyi Imre, Nagy Mihály és Zöld István tanító
képviselők.

Az egyházközségek képviselőiben:

Biharról: Tarnóczi Lajos l., Szabó István g.

Biharpüspökiből: Balajthy Jenő l., Szalaknai József g.

Biharszentjánosról: Könyves János l., Szilágyi József g.

Borsról: Bagoly Bertalan l., Rácz Sándor presb.

Élesdről: Vadai Béla l., Makai Kálmán presb.

Fugyiből: Danka József l., Körösi Ferenc g.

Fugyivásárhelyről: Danka József beszolgáló l., Bél-
fenyéri Gábor g.

Hegyközcseréteiről: Szücs László l., Kiss András g.

Hegyközkovácsiból: Bódogh János l., Harsányi József h. g.

Hegyközpályiból: Kovács Antal l., Munkácsy Sámuel g.

Hegyközsáldobágyról:

Hegyközüjlakról: Szentimrey Dániel l., Petri Imre g.

Jákóhodosról:

Kisszántórról: Babicsák József l., Szücs Lajos g.

Köröskisjenőrről:

Mezőtelegdről: Baka Béla l., Sári Lajos presb.

Mezőtelkiből: ifj. Nyeste István l., Lukács András presb.
Nagykakucsról:

Nagyszántóról: dr. Bodnár Gábor l., Zétényi Ferenc g.

Nagyváradról: Csernák Béla, Kiss Károly lelk.-ek,

Herczegh Lajos a. g., Debreczy Imre presb.

Nyüvedről: Paulik Béla l., Nagy Sándor g.

Örvéendről: Biró Ferenc l., Bogáti Mihály tanító presb.

Páptamásiból: Major Gyula l., Kaszonyi Imre presb.

Pelbárthidáról: Holkó József l., Szabó Zsigmond g.

Pósalakáról: Fodor József l., Fekete Lajos presb.

Pusztajlakról: Kádár Miklós l., Kálmán Sándor g.

Révről:

Siterről: Barcsa Mihály l., Fazekas Sándor g.

Szaládról: Surányi Lajos l., Sipos János g.

Váradlessről: Konrád Géza l., Szabó Lajos g.

20. szám. Könyves János h. esperes buzgó imádsággal s a közgyűlés megjelent tagjainak szíves üdvözlésével

a bihari egyházmegye rendkívüli közgyűlését megnyitja.

21. szám. Vadai Béla lelkészi jegyző a megbízó levelek beszédésével megbízatván

a megbízó levelek átvizsgálása után a közgyűlés megállapítja a szavazati joggal bíró tagok névsorát (l. a jegyzőkönyv elején) azt a megbízott jegyzővel felolvastatja s a törvényszerű megalakulást megállapítja.

22. szám. Sulyok István lelkész, Nagy Vilmos lelkészi tanácsbíró és Sándor Lajos tanító-képviselő távolmaradásukat betegségükre hivatkozással igazolják.

Közgyűlés nevezettek távolmaradását igazolja.

23. szám. Távolmaradásukat előre nem mentették ki: a hegyközsáldobágyi, jákóhodosi, köröskisjenői, nagykakucsi és révi lelkészek s ugyanezen egyházak világi képviselőt sem küldtek.

Közgyűlésünk az esperest megbízza, hogy a távolmaradottakkal szemben a vonatkozó szabályzat szerint járjon el.

24. szám. Könyves János h. esperes beterjeszti időszaki jelentését.

Nagytiszteletű és tekintetes egyházmegyei közgyűlés!

Legutóbbi közgyűlésünk óta az elnökségi hatáskörben elintézett ügyekről szóló időközi jelentésem a következő:

1. A 4—1925. sz. egyházmegyei közgyűlési határozat folytán a közgyűlésen meg nem jelent egyházi és világi képviselőket igazolásra hívtam fel. A beérkezett jelentésekből az tűnik ki, hogy az elmaradt képviselők nagy részét betegség akadályozta a megjelenésben. Hegyközszáldobágy, Köröskisjenő és Nyüved távolmaradt egyházi és világi képviselőinek e tárgyú jelentése még mind eddig nem jutott el az esperesi hivatalhoz.

2. A nagyszántói egyházközség presbyteriuma 29—1924. sz. határozatával Koos Elek okleveles tanítót kántortanítójává megválasztotta. Minthogy nevezett tanító képesítését róm. kath. tanítóképző intézetben szerezte, ideiglenesen azzal a kötelezettséggel erősítettem meg állásában, hogy a ref. vallástanból és egyházi énekből és ezek módszertanából az egyházkerületi bizottság előtt 1925. június 30. napjáig vizsgálatot tegyen s a vizsgálatról nyert okmányát az esperesi hivatalnak 1925. július 15. napjáig mutassa be.

3. A nagyszántói egyházközség lelkesze beterjesztette az ottani presbyterium 1924. okt. 19-én 42. sz. a. kelt határozatát, mely szerint régibb keletű, a Pesti Magyar Kereskedelmi Banknál fennálló 8300 korona tartozásának kiegyenlítésére s egyéb előre nem látott szükségleteinek fedezése céljából 10.000 Lei takarékpénztári kölcsönt kíván 10 hónapi időtartamra felvenni. Minthogy a bemutatott határozatban még csak utalás sem történt arra, hogy a presbyterium milyen bevételből szándékozik a kölcsönt visszafizetni, ennek kimutatására felhívtam. Miután felhívásomra a presbyterium 14—1925. sz. a. kelt határozatában úgy nyilatkozott, hogy a kölcsön fedezetéről az egyházközség 1925. évi költségelőirányzatában gondoskodik, az E. T. I. t. c. 15 §. d) pontja alapján azzal a feltétellel engedélyeztem a kölcsön felvételét, hogy azt a presbyterium 1925.

év szept. hó 1. napjáig visszafizetni s erről szóló jelentését az esperesi hivatalnak beterjeszteni tartozik.

Mivel pedig a most engedélyezett 10.000 Lei már második kölcsöne a nagyszántói egyházközségnek az 1924. év folyamán, felhívtam a presbyteriumot, hogy a mennyiben az érvényben levő adókulcs szerint kivethető egyházi adó és egyéb jövedelmek a felvett függőkölcsön számításba vételével megállapított szükségletet nem fedezik, — az adókulcs módosításáról gondoskodják, mert az egymástváltó kölcsönzések mostani magas kamatai a bevételek jelentékeny részét vonják el más egyházi szükségletek kielégítésétől.

Nagytiszteletű és tekintetes egyházmegyei közgyűlés!

A midőn fenti jelentésem tudomásulvételét bizodalommal kérem, egyben hálás köszönetemet nyilvánítom a nagytiszteletű és tekintetes egyházmegyei közgyűlésnek kitüntető bizalmaért, amellyel félesztendővel előbb az esperesi teendők végzésére kijelölni méltóztatott. Ha erőm, időm s körülményeim nem engedték oly hiven szolgálni megbízatásom kötelmeit, mint szerettem és egyházunk közérdeke megkívánta volna, azzal a megnyugtató tudattal szakitom meg működésemet, hogy mindenkor, mindenben jóakarattal igyekeztem szolgálni.

Szentjános, 1925. február 23.

Kiváló tisztelettel vagyok

alázatos szolgálója:

Könyves János,
esperes helyettes.

Egyházmegyei közgyűlésünk a h. esperes időszaki jelentését jegyzőkönyvébe iktatja s a jelentés alapján:

1. tudomásul veszi a legutóbbi e. m. közgyűlésen meg nem jelent képviselők távolmaradásának igazolását; egyben felhívja az elnökséget, hogy az elmaradásukat nem igazolt hegyközszáldobági, köröskisjenői és nyüvedi egyházi és világi képviselők ellen a vonatkozó szabályrendelet szoros alkalmazásával járjon el.

2. jóváhagyja Koós Elek nagyszántói

kántortanító megválasztását, de a maga részéről is kötelezi a megválasztott tanítót, hogy a ref. vallástanból, egyházi énekből és ezek módszertanából az egyházkerületi bizottság előtt 1925-ik év június hó 30. napjáig vizsgálatot tegyen, mert állásában e nélkül nem erősíthető meg véglegesen;

3. indokainál fogva utólagosan jóváhagyja a nagyszántói ref. egyházközség 10,000 L.-es (tízezer L.) függő kölcsönének engedélyezését, de kötelezi a presbytériumot, hogy a kölcsönt a kitűzött határidőig (1925. szept. 1-ig) fizesse vissza és erről szóló jelentését az esperesi hivatalhoz terjessze be. Amennyiben az időközönként felmerülő rendkívüli szükségleteket az egyházközség rendes jövedelmei nem fedezik, arról a presbytérium rendkívüli egyházi adó kivetésével gondoskodják és a mostani költséges kölcsönöket csak a legvégső esetben vegye igénybe.

25. szám. A szavazatbontó-bizottság jelenti, hogy az e. m. közgyűlés 6—1925. sz. határozata alapján az üresedésbe levő esperesi tisztségre 1925. febr. 15-én lejáró határidővel elrendelt szavazáson 30 egyházközségből 35 szavazat érkezett be, melyek közül a paplamási-i presbytérium szavazata, mely Könyves Jánosra adatott le, — a belső pecsét hiánya miatt, érvénytelennek nyilvánított. A beérkezett 34 érvényes szavazatból Tarnóczi Lajosra leadott 18, Könyves Jánosra 16 szavazat. A bizottság javasolja, hogy a hiányosan kiállított szavazatot beküldő paplamási-i egyházközség presbytériuma ellen a szabályszerű eljárás indíttassék meg.

A szavazatbontó-bizottság jelentéséből az e. m. közgyűlés megállapítja, hogy a számbavett szavazatok alapján Tarnóczi Lajos bihari lelkész választott meg 2 szótöbbséggel a bihari egyházmegye esperesévé. Ezzel kapcsolatban a szabálytalan

szavazatot küldött paptamási-i presbytérium, illetve elnöksége ellen a szokásos eljárás megindítását kivételesen ezuttal mellőzi.

26. szám. Ezek után közgyűlés Major Gyula, Szücs László, dr. Bodnár és Telegdi József közgyűlési tagokat felkéri az új esperes meghívására.

Tarnóczi Lajos esperest a közgyűlési terembe való lépésekor lelkes éljenzéssel fogadják s Könyves János h. esperes felhívja az eskü letételére és székének elfoglalására.

Tarnóczi Lajos megválasztott esperes az esküt készséggel leteszi. Az eskü letétele után, amidőn hivatalba lépésekor Tatár Zoltán elnöktársa, Major Gyula lelkészi tanácsbíró és Baka Béla egyházi jegyző szíves szavakkal üdvözik s működésére Istennek áldását kéri, — megtartja magasröptű, gondolatokban gazdag székfoglaló beszédét.

Mélyen tisztelt egyházmegyei közgyűlés!

Legelső szavam a háláé Isten iránt, akinek kegyelméből ezt a kiváló elődök munkássága és példája által diszessé tett állást méltatlan voltom ellenére elfoglalhatom. Második köszönetem kifejezése egyházmegyénk mindama gyülekezetei és szeretet lelkésztársaim iránt, akiknek érdememen felül való becsülése, szeretete és hosszú hónapok izgalmai között fokozódó ragaszkodása erre, az egyházigazgatás terén kétség kívül vezető, helyre emelt. Megvallom, hogy amidőn a megválasztásom ténye által megindult mozgolódásra, másfelől a reám váró súlyos feladatokra gondolok, az isteni elhívásban részesült Mózes ismételt vonakodását érzem: „Kicsoda vagyok én?” (II. Mózes 3., 11.) „Kérlek Uram, csak küldd, akit küldeni akarsz!” (II. Mózes 4., 13.) Amidőn ilyen lelki tusakodások után egyházmegyénk ügyeinek vezetését a megtisztelő bizalom folytán mégis vállalom, ezt a legközelebbi múlt felhányni nem akart nyomasztó kormányzati módszere, másfelől az aggodalmakat keltő jövő világosan látott feladataiért teszem,

A Pál apostol említette versenyző példája szerint mindazokat, amelyek hátam megett vannak, elfelejtván, célegyenest előre nézek. Ezekre nézve akarom megösmertetni nézeteimet és követendő irányelveimet.

Ezek mindenek előtt református hitünk és egyetemes egyházunk

feladataira vonatkoznak. Ugy látom, hogy a református keresztyénség az egész világon súlyos válsággal küzd, nálunk pedig megsemmisítéssel fenyegető örvénybe került. Azok az áramlatok, amelyeknek sodra elnyeléssel fenyegeti: a hitetlen bolsevizmus, a vakhitet követelő reakció és a türelmetlen nemzeti érzülettel regálgatott keleti keresztyénség. Sajátságos, hogy úgy egyházunk hitrendszerében, mint egyházigazgatási szervezetében sőt hivatásunk lelki összetételében mindezekből van egy rész. Így meg van lelkiismereti szabadságunk, amellyel mindent vizsgálunk, még az Istenség mélységeit is; meg van konzervatív és építő hitünk, mellyel Isten ígéretéhez és az ő kijelentéséhez az Úr Jézus Krisztushoz törhetetlenül ragaszkodunk, meg van erős nemzeti érzésünk a mely fajunkhoz elszakíthatatlan szálakkal fűz. De a református keresztyén ember még sem lehet sem bolsevik, sem vakhitű, sem sovén. Mihelyt akár-melyik elem túlsúlyra jut lelkiéletünkben, azonnal kilendít bennünket nehezen egyensúlyozott helyzetünkből. Ezért nem ért meg minket ez a felszínes és türelmetlen világ, amelyben élünk, mert míg irányzataival, amíg azok az evangéliumból valók megértők vagyunk, egyetlen végletbe sem engedjük elragadni magunkat. Továbbra is ezen az úton akarunk haladni, sőt kell megmaradnunk. A református keresztyén egyházra megsemmisítő összeomlás lenne az, ha meg nem értené önmagát és szerepét és akármelyik irányban elragadtatná magát.

Ebből a látószögből vizsgálva gyülekezeti, sőt egyéni életünket, önként feltárulnak a reánk váró feladatok. A fentiek szerint a mi eszményünk a felvilágosodott, művelt, hívő magyar lélek kiképzése.

Minden erőltetett kezdeményezés ellenére megcáfolhatatlan igazság az, hogy a műveltség elsajátítá-

sának egyetlen természetes eszköze az anyanyelv. Mi az Istennel is ezen társalgunk, liturgiális nyelvünk is ez, ama evangéliumi alapelv szerint, hogy inkább akarunk öt szót értelemmel mondani, mintsem ezret értelem nélkül. Ezért ragaszkodunk iskoláinkhoz, mert érezzük, hogy elvész az a nép, amely tudomány nélkül való. Nem az állam ellen, hanem az állam érdekében követelem a tanítás szabadságát, mert általános emberi érdek az, hogy az állam polgárai minél műveltebbek legyenek. Érzem, sőt tudom, hogy felekezeti iskoláink fenntartása napról-napra nehezebb lesz, részben amaz eszmék hatása és utánzása nyomán, amelyeket a reformáció adott a világnak. Az európai demokrácia vezető államának Franciaországnak polgárai előtt azért érthetetlen ez az iskola típus, mert ők úgy érzik, hogy a köztársaság jövő polgárainak nevelését nem bízhatják a reakció szolgálatában álló, monarchista szellemű katolikus papságra. Így gondolkoznak Németországban, Angliában, sőt Ausztriában is. Ebben a nézetben vannak Amerika polgárai és úgy látszik, hogy a művelt külföld közvéleménye előtt felekezeti iskoláink fenntartásában ért sérelmeink orvoslásánál veszített ügyünk van. Mégsem tudok lemondani református egyházunknak a világ előhaladása a népműveltség terjesztése körül a tanítás által teljesített áldásos működéséről. Ha ezen a területen évszázadokon keresztül pusztító harcok zivataraiban egyházunk iskolái az általános emberi kultúra műhelyei voltak, emberi közérdeknek ítélem, hogy két világrész — kelet és nyugat — ütközőpontján egyházunk kezébe tartsa a helyes világnézet kiformálásának eszközét, az iskolát.

Lehet, hogy ebben a törekvésünkben az államhatalom a nyugati demokráciák neki kedvező felfogásának támogatásával az egységes nemzeti állam mielőbbi kiépítésének csábító lidércfényétől is vezettetve, teljesen meggátol bennünket. Ezért is kétszeres erővel kell tehát megragadnunk a hitélet kifejlesztésének minden eszközét. Felekezeti tanításunknak is ez az első és főcélja. Egyházaink hitéletének állapota függött mindenkor a vallástanítás mikéntjétől. Sajátságos, de történeti tény, hogy nálunk az utóbbi időkben a hitélet

alapját nem annyira a lelkészek, mint inkább a tanítók vetették meg. De most elérkeztünk ahoz az időhöz, amikor épugy, mint a reformáció idejében a lelkészen fog megfordulni jövőnk és fennmaradásunk Erőshitű, belmissió munkát folytató lelkészeket szereznék látni minden gyülekezetünkben, akiket szorongat a Krisztus szerelme. Magam is megalázkodva kérem Isten kegyelmét erre a munkára, hogy senki közülünk a hitellenség miatt el ne vesszen. A megújult hit teremthet új életet. Ez a megállapításom vonatkozik gyülekezeteink fenntartására, most olyan keserves egyházi adózásunkra is. A hitellenség és anyagiasság számlájára kell írnom, hogy lelkészeinknek és tanítóinknak sokszor évszázados díjlevelekben írott javadalmaikért orcapiritó alkudozásokat kell évről-évre folytatni. A gyülekezet legélénkebb érdeklődése, de legfájóbb érzékenysége is ezt a kérdést kíséri, mennyi lesz az egyházi adó? A fokozódó drágaság ellenére legtöbb helyen annak inkább leszállítására törekszenek. *Ennek legfőbb okát én a hitélet hiányában látom.* Szeretném, ha a baj okának felismerése mindnyájunkat közelebb vinne sajtó sebünk gyógyításához. A szerzett jogok teljes biztosítása és bírói érvényesítésének megigérése mellett kijelentem, hogy a testiek elvételének egyetlen jogosult és biztos feltétele van: a lelki vetés.

Szent törekvésünknek ismerem magyar nemzeti-ségünk ápolását és fenntartását. Nem vagyok elfogult. Isten teremtményének tartok minden embert és így testvéremnek. Méltányolom minden népnek azt a törekvését, amellyel faji képességeit fejleszteni, nemzeti mivoltát megtartani igyekszik. Ezeket az isten adta jogokat azonban sokat szenvedett magyar testvéreimnek is követelem. Mivel tudom, hogy egységben van az erő, féltő gonddal igyekszem örködni, hogy a visszavonásra mindenkor hajlamos népünk körében sem személyem, sem cselekedetem erre jogos okul ne szolgálhasson.

— Ugy érzem, hogy nyilatkoznom kell egyházunk szervezetét és történeti mivoltát illető felfogásomról. A reformáció tényéből folyt a nemzeti egyházak kialakulása. A biblia elvei szerint az önkormányzat jogán fejlődött ki egyházunk szervezete. Ezt az idő és körül-

mények befolyásolták, módosították és országonként fejlesztették.

Nekünk az egyetemes magyar református egyház volt az örökségünk és ma is annak a törvényei alatt élünk. Eme törvények alapján vallom, hogy jogunk van az önálló egyházkerülethez. Ezt a felfogásomat egyenlő meggyőződéssel és hévvel képviseltem eddig is úgy az Erdélyhez csatlakozni és csatlakoztatni akaró irányzattal, mint az államkormány halogató és kitérő magatartásával szemben. Új tisztemben megalkuvást nem ismerő elszántsággal igyekszem álláspontunkat képviselni.

Nem ismeretlen előttem az egyházunk történeli jellegét és egységét veszélyeztetni látszó mozgalom, az ugynevezett *szabad egyházak szervezése* sem. Két tényt látok ebben az irányzatban, amit megszívlelésre méltónak ösmerek el. Egyik az egyházfegyelem megvalósítása a rövid időre szóló egyházi megbízások behozatalával, a másik az állami segítség el nem fogadása. Az elsőről vallom, hogy a megújult hitélet rövid időn belül egyházunk kebelében is meg fogja azt, mert meg kell valósítania. Az állami segítség pedig sohasem volt a Krisztus egyházának szilárd alapja. Egyházunk önkormányzatát semmiképen nem adhatjuk érte cserébe. Muló jelenségnek kell ezt tekintenünk, amelyben jólesik ugyan az állam segítő kezét éreznünk a lelki munka folytatásához, de ennek birtokában is mindinkább be kell ösmernünk és éreznünk, hogy bennünket nem ez, hanem hiveink hitbuzgósága tarthat meg. Ezért azonban nem bontjuk föl a régi gyepűt, sőt fokozott erővel kell építenünk történeli egyházunk bástyáit.

Abban a nehéz küzdelemben, amellyel életemben eddig jutottam, két elv vezetett: a szigorú kötelességteljesítés és az igazságszeretet. Új tisztemben is ezeket tartom irányadóimnak. Előttem egyetlen érdem a munka, egyetlen érvényesülési mód az, ha valakinek igazsága van. A hazugság szenvedélyes gyűlöleténél csak igazságszeretetem nagyobb. Innen van, hogy ösztönszerű bennem az elnyomottak, a szenvedők iránt való szeretet. A magam sokszor nehéz szenvedéseim

keresztül tanultam meg együtt küzdeni, együtt érezni, együtt sirni az igazságtalanságok miatt szenvedőkkel.

Érzem azonban azt is, hogy hiábavaló volna minden jóigyekezetem, ha az nem találkoznék egyházmegyénk hivatalosainak és alkotóinak megértő és jóindulatu támogatásával. Vázolt nagy céljainkért és azok megvalósítására törekvésemért bocsássák meg tévedéseimet; legyenek elnézők gyöngeségeim iránt.

Féltőn szeretett egyházunk érdekéből kérve kérek mindenkit a lélek szavaival: Tartsd meg a mi nálad van, hogy senki el ne vegye a te koronádat. (Ján. jel. 3. r. 11. v.)

Közgyűlés az esperesi székfoglaló beszédet a jegyzőkönyvhöz csatolni, ki nyomtatni s az egyházmegye minden egyes egyházközségének megküldeni határozza.

27. szám. Olvastatott dr. Thúry Kálmánnak az e. m. gondnoki tisztéről; Domokos László, dr. Olasz Béla, dr. Morvay Zsigmondnak és Fráter Barnabásnak a világi tanácsbírói, dr. Szeghalmy Sándornak a világi jegyzői és Könyves Jánosnak a számvevőszéki elnöki tisztségről való lemondó levele.

Közgyűlés dr. Thúry Kálmánnak gondnoki tisztéről való lemondását sajnálattal hallja s a közgyűlés egyhangu megnyilatkozása után kebeléből Major Gyula, Biró Ferenc, Balajthy Jenő és dr. Sarkady Sándor közgyűlési tagokat felkéri s azzal a megbizással küldi ki, hogy dr. Thúry Kálmánt lakásán felkeresve, kérjék meg a közgyűlés nevében lemondásának visszavonására.

Elnök erre az időre a gyűlést felfüggeszti.

28. szám. A kiküldött bizottság nevében Biró Ferenc lelkész bejelenti a közgyűlésnek, hogy dr. Thúry Kálmán, hivatkozván arra, hogy az okok még mindig fennállanak, melyek lemondásra készítették, — dacára

a bizottság minden kérésének, az e. m. gondnoki tisztről való lemondását vissza nem vonhatja.

Közgyűlés dr. Thúry Kálmán lemondását a legnagyobb sajnálattal veszi tudomásul; az egyházmegye érdekében 26 éven át kifejtett nagy érdemeit, önzetlen munkásságát, nagy tudással és mély bölcsességgel végzett munkálkodását jegyzőkönyvének lapjain megörökíti.

Tudomásul veszi a közgyűlés a többi egyházmegyei tisztségekről való lemondásokat s az így megüresedett gondnoki, 4 világi tanácsbírói, egy világi jegyzői, ugyyszintén az esperes-választással megüresedett egy lelkészi tanácsbírói állásra a szavazatokat folyó év április hó 15-ig beadatni határozza. A szavazatbontó-bizottság tagjaiul esperes mellé Tatár Zoltán, Telegdi József, Major Gyula és dr. Sarkady Sándor közgyűlési tagokat küldi ki. A lemondás folytán megüresedett e. m. számvevőszéki elnöki állásra Fodor József e. m. számvevőt, a számvevői tisztségre pedig ifj. Nyeste István mezőtelki-i lelkészt egyhangulag megválasztja.

29. szám. Tárgyalás alá vétetett a nagyváradi-velencei új lelkészi állás szervezése és ennek díjlevele. A nagyváradi ref. egyházközség elnöksége beterjesztette 140—925. számú kísérőlevele kapcsán a presbytériumnak 1924. szeptember havi üléséből kelt 74. számú határozatát, továbbá az egyháztanácsnak 1924. december 30-án tartott gyűlésének 121. sz., valamint az eh.-közs. közgyűlésének 1925. február 1-én tartott gyűlésének jegyzőkönyvi kivonatát, mely szerint szabályszerűen hozott határozatával a hivek intenzivebb lelki gondozása céljából a velencei parochiális körben új lelkészi állást szervezett s ezen állás díjlevelét megállapította, ezen határozatokat és a 3 példányban kiállított díjlevelet további jóváhagyás végett az egyházmegye közgyűlésének bemutatja.

Az egyházmegye közgyűlése az E. T. I. t. c. 15. §-nak e) pontja alapján a nagyváradi-velencei parochiális körben új lelkesítő állás szervezésére vonatkozó presbyteri és egyházközségi közgyűlési határozatokat, valamint nevezett lelkesítő állás díjlevelét jóváhagyja s azokat egyházkerületi megerősítés végett a kerülethez fölterjeszti.

30. szám. Tárgyaltatott a nagyváradi egyházközség presbyterei számának a megállapítása. A nagyváradi református egyházközség elnöksége 139—925. szám alatti kísérő levelével beterjesztette a presbyterium 1925. február 1-én tartott gyűlésének 11-ik számú jegyzőkönyvi kivonatát, mely szerint az eddigi 42 választott presbyterek számát 60-ra emelte fel akként, hogy ez a szám a 3 parochiális kör között a következőképpen oszlik meg: Olaszira esik 28, Ujvárosra 18, Velencére 14.

Az egyházmegye közgyűlése a nagyváradi presbyterium 1925. február 1-én tartott gyűlésének 11. számú jegyzőkönyvi kivonatában foglalt határozatát az E. T. I. t. c. 28. §-a alapján az egyházközség meghallgatásának tekinti és ehhez képest a nagyváradi egyháztanács választott presbytereinek a számát 12 évre szólólag 1925. év december 31-ig, 60-ban állapítja meg, akként, hogy az olasz-i parochiális kör választ 28-at, az ujvárosi 18-at a velencei 14-et. Ehhez képest utasítja nevezett egyház elnökségét, hogy a jelenlegi presbyteri létszám kiegészítéséről gondoskodjék.

31. szám. Tárgyaltatott a Németh Sándor-féle jutalomkönyv alapítványra vonatkozó alapítólevel. A nagyváradi ref. egyház elnöksége 141—1925. szám alatti kísérőlevelével beterjesztette a Németh Sándor volt nagyváradi lakos jutalomkönyv alapítványának alapító leveleit 3 példányban jóváhagyás végett.

Minthogy az alapítólevelek az egyházkerület vonatkozó szabályrendeletének megfelelően vannak kiállítva az egyházmegye közgyűlése a bemutatott alapítóleveleket jóváhagyja és azokat további megerősítés végett az egyházkerülethez felterjeszti.

K. m. f.

Tarnóczi Lajos,
egyházi elnök.

Tatár Zoltán,
világi elnök.

Vadai Béla,
egyhm. lelkeszi jegyző.

Dr. Sarkady Sándor,
egyhm. világi jegyző.

A 20—28. közgyűlési jkvi számokat jegyzette, a közgyűlésen megjelentek névsorát összeállította Vadai Béla lelkeszi jegyző.

A 29—31. közgy. jkvi számokat jegyzette dr Sarkady Sándor világi jegyző.